

21 Απριλίου 2021

Τὰ χαλινάρια (Κουτσίδης Νίκων Ἀρχιμανδρίτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ὁ διάσημος δανός σκηνοθέτης Λάρς φόν Τρίερ ἔδωσε μία συνέντευξη πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες (ἐφημ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4-10-2009). Ἄρχισε μιλώντας γιὰ τοὺς γονεῖς του καὶ τὰ παιδικὰ του χρόνια:

-Μεγάλωσα στό μέσο μιᾶς οἰκογένειας, χωρίς συναισθήματα, θρησκεία καί χαρά!

Οι γονεῖς μου ἐπιχείρησαν νά μοῦ μεταδώσουν τήν ἡδονή τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας, χωρίς ὅμως νά μπορέσουν ποτέ, νά φαντασθοῦν ὅτι ἡ ὑπερβολική ἐλευθερία, πού μοῦ προσέφεραν, βάραινε τούς εὐθραυστους παιδικούς μου ὤμους μέ ἕνα ἀσήκωτο αἶσθημα κενοῦ, μέ μιά φοβερὰ πιεστική σάν παιδί ἀνάγκη νά ἀκούσω ἕνα: ὄχι. Μέ ἄφηναν ἐλεύθερο νά κάνω ὅ,τι πιά ἀσυλλόγιστο περνοῦσε ἀπό τό μυαλό μου· ὅ,τι ἤθελα! Μποροῦσα νά ἀλητεύω καί νά πίνω, χωρίς κανεῖς νά δίνει σημασία. Δέν ὑπῆρχε γιά μένα κανένας νόμος! Αὐτό ὅμως τό γεγονός μου δημιούργησε ἕνα σωρό προβλήματα! Ἀκόμη καί στά ἀπλά θέματα τῆς καθημερινότητας! Κανένας ἀπό τούς γονεῖς μου δέν ἦταν διατεθειμένος νά μοῦ ὑποδείξει, τί ἦταν σωστό καί τί ὄχι! Μά, ὅταν ἔχεις βιώσει μιά τέτοια παιδική ἡλικία, μετά ταλαιπωρεῖσαι, ψάχνοντας νά βρεῖς ὅλο καί πιά πολλούς περιορισμούς (!)

* * *

Πῶς νά μήν συμπονέσει κανεῖς ἕνα τέτοιο ἄνθρωπο γιά τήν τραγωδία πού πέρασε καί πού, δυστυχῶς, συνεχίζει νά περνάει μέ τίς φοβίες του καί μέ διάφορες ἄλλες δυσκολίες! Παρά τίς μεγάλες ἐπαγγελματικές του ἐπιτυχίες!

Ἀλλά καί πῶς νά μήν ἀναλογισθοῦμε τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μέ τίς ἐντολές-ὁδηγίες του ἔβαλε ὠρισμένους «κανόνες», «περιορισμούς» στήν ζωή μας!

Σ' ἕνα τροπάριο τῆς δεύτερης Κυριακῆς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, αὐτοί οἱ περιορισμοί ὀνομάζονται «πατρικοί χαλινοί», «πατρικά χαλινάρια». Χαλινάρια μέν, ἀλλά πατρικά· περιορισμοί ἀγάπης τοῦ πατέρα καί ὄχι τιμωρίας. Γιατί μᾶς γλυτώνουν ἀπό πνευματικές καί σωματικές συμφορές, σάν καί αὐτές τοῦ Τρίερ καί ἀπό ἄλλες ἀκόμη χειρότερες!

-Ἀφοῦ πέταξα τά πατρικά χαλινάρια, ἐξαιτίας τοῦ ἄστατου μυαλοῦ μου, ἔζησα μέ τούς κτηνώδεις (=ζωώδεις!) λογισμούς τῆς ἁμαρτίας. Καί δαπάνησα ὅλη μου τή ζωή ζώντας ἀσώτως, ἐγώ ὁ ταλαίπωρος. Στερούμενος δέ τῆς πνευματικῆς τροφῆς πού στηρίζει τήν καρδιά, ἔτρωγα τήν ἡδονή τῆς ἁμαρτίας, ξεγελώνοντας τήν καρδιά μου, πῶς εἶναι τάχα τροφή ἢ ἡδονή. Ἀλλά, Πατέρα μου ἀγαθέ, δέξαι με ὅπως τόν ἄσωτο υἱό καί σῶσε με (Ἀπόστιχα Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν, ἐσπέρας).

Ἀλλά ἡ μετάνοιά μας καί ἡ ἐπιστροφή μας στόν πατέρα μας Θεό γίνονται πραγματικότητα ἂν ἀναλάβουμε νά ἀποκτήσουμε κανόνες-περιορισμούς στίς σκέψεις καί στά ἔργα τῆς ἁμαρτίας πράγμα πού σημαίνει πῶς πρέπει:

- Νά πάρουμε στά σοβαρά τήν νηστεία, πού δυναμώνει τή θέλησή μας γιά ἀντίσταση στό κακό.

- Νά αγαπήσουμε τήν προσευχή στό σπίτι καί στήν ἐκκλησία, πού εἶναι πηγή δυνάμεως. Πόσο καταλυτική εἶναι π.χ. ἡ βραδινή λειτουργία τῶν Προηγιασμένων! Πόσοι συμμετέχουν σ' αὐτήν;
- Νά στηρίζουμε τήν καρδιά μας μέ τήν πνευματική τροφή τοῦ Εὐαγγελίου γιά νά νικήσουμε τούς πειρασμούς τοῦ θυμοῦ, τῆς μνησικακίας, τῶν διεφθαρμένων ἐπιθυμιῶν.
- Νά πυκνώσουμε τίς ἐξομολογήσεις μας στόν πνευματικό μας πατέρα.

Τώρα, πού διανύουμε τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή, περίοδο πνευματικοῦ ἀγώνα, ἄς κάνουμε κάτι παραπάνω ἀπό ὅ,τι συνήθως. Καί ὁ Χριστός θά εὐλογήσει πλούσια τούς κόπους μας!

Πηγή: agiazoni.gr